

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

El Déu crucificat i ressuscitat

Diuenge passat vaig escriure unes reflexions inspirades en Blai Pascal per a introduir-nos a la Setmana Santa. Avui desitjo completar-les per a ambientar la celebració de la Pasqua, la festa cristiana més gran de tot l'any.

Recordem que Pascal estableix tres ordes, del més petit al més gran. El primer és el de les coses naturals; el segon orde és el de la intel·ligència; el tercer, que és el superior, és l'orde de la caritat, de l'amor, de la bondat. En els seus *Pensaments* es refereix als tres grans signes de que fan creïble la fe cristiana: els mi-

racles, les profecies, la santedat. Però per a ell, més que els miracles i les profecies, la gran prova de la veritat cristiana és l'amor de Crist. La Pasqua de Crist, el Déu crucificat i ressuscitat, és la clau d'interpretació de tota la fe cristiana. La santedat de Crist, que és la de Déu, ho supera tot, explica el sentit de tot. Crist en la seva Pasqua és el signe suprem de la fe.

En un dels seus pensaments, per a portar el no creient a la fe, Pascal posa en els llavis de Crist aquestes paraules interpel·ladores: «He pensat en tu en la meva agonia; per tu

he vessat algunes gotes de la meva sang» (n. 553). Aquest és el signe suprem. Jesucrist es situa en l'orde de la santedat, l'orde de la caritat. I aquest orde Crist l'acompleix del tot. La gran prova del cristianisme és l'Amor crucificat per la nostra salvació, i ressuscitat pel Pare i pel poder de l'Esperit Sant.

Indicant el pecat original com la clau d'interpretació de la condició humana, el cristianisme respon a aquest misteri amb un altre misteri. Per haver volgut constituir-se en el centre del món, l'home va trencar l'harmonia amb Déu, amb la creació, amb ell mateix. Caigué en un buit gairebé infinit. Al misteri del pecat original, capaç d'explicar la nostra misèria, hi respon el misteri de la nostra redempció que posa remei al pecat. El cristianisme ofereix sentit i ofereix remei.

Pascal explica de quina manera la condició humana troba en Jesucrist un sentit a les seves ferides i contradiccions. Grandesa i misèria humanes són assumides i redimi-

des pel Fill de Déu fet home. Amb la seva creu ens redimeix del pecat; aquest va ser el seu abaixament fins a prendre la condició d'esclau i arribar a una mort de creu. Però la seva resurrecció és gràcia i elevació per a ell com a «primogènit entre molts germans».

«Només l'amor és digne de fe», va posar com a títol d'un dels seus llibres el gran teòleg Urs von Balthasar. Una sentència que Pascal subratllaria de gust. Per això, davant la Pasqua, el Crist crucificat ens interpel·la i ens qüestiona sobre si posem o no en ell la nostra confiança.

Ens envolta un món difícil on hi són presents el mal i el pecat i no podem perdre l'esperança i caure en un cinisme pràctic. Però l'Església, en aquesta nit de Pasqua, en la Vetlla Pasqual, ha refermat la nostra esperança quan ha dit en el pregó pasqual aquestes paraules: «¡Oh culpa sortosa, que ens ha merescut un Redemptor tan gran!»

Us desitjo a tots una santa, joiosa i esperançada Pasqua de resurrecció.

ENTREVISTA

Repte fascinant

MARIA CRUZ SANZ

M. Cruz Sanz és «una catalana de Valladolid». Religiosa filipense missionera d'ensenyament, fa 12 anys va arribar a Sant Andreu de la Barca per fer-se càrrec de la llar d'infants que les germanes porten a la població des de fa 105 anys i també col·labora amb la parròquia del poble acompanyant diversos grups de joves. El contrast entre els joves de Palència —on vivia—, «fills de família i cultura cristianes», i els d'aquí, «d'una societat més freda i laïcista», «és abismal: tot un repte».

És fàcil engrescar els joves?

La primera dificultat és tenir joves a qui engrescar. Hem de fer un canvi de xip, anar nosaltres a la recerca d'ells allà on són i estar disposats a *perdre* molt de temps. Un cop hi són, engrescar-los és un altre repte. Déu els queda lluny, l'Església no els diu res. Però cal animar-se, perquè és possible i és meravellós estar amb ells.

I perquè participin a les romeries?

Si han viscut l'experiència a casa, és fàcil. Els grups no poden ser cèl·lules aïllades, han d'estar integrades al si d'una comunitat, perquè si se senten part integrant d'aquesta família no serà difícil fer camí junts i anar de romeria. Tot i això, una romeria d'adults ha de ser adaptada en gran part si hi ha joves.

Quin itinerari proposes?

Presentar Jesús com la finestra per descobrir qui és Déu; acollir la seva Paraula, que esdevé el mirall on confrontar la pròpia vida; treballar el coneixement personal, la necessitat d'ajudar i de demanar ajuda; obrir-se al món amb ulls crítics i amb el desig de transformar-lo. I tot, amb l'estil de Felip Neri: amb mirada creient, alegria, senzillesa i molta confiança en l'Esperit Sant.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Seguim-ne el pas!

Recés amb un grup d'universitaris. Després d'un dia dedicat a meditar i pregar entorn el misteri de la passió, mort i resurrecció de Jesús, un jove comenta: «Després del silenci de la creu es comprèn, humanament parlant, el desànim dels deixebles, la seva desorientació, que abandonin el seguiment, el canvi de direcció en el camí de la vida tot cercant seguretats». Una de les noies afegeix: «Això també ho vivim nosaltres, molts dels meus amics i amigues, i penso que també persones grans, quan sembla que Déu no hi és al nostre entorn, quan l'aparència és que ningú no el necessita, quan ningú en parla.»

Aquest era també el sentir dels deixebles i seguidors de Jesús després de la seva mort a la creu. Amagar-se, ocultar la seva relació amb el Mestre, deixar Jerusalem enrere... No és estrany que el fet es produeixi també en determinades situacions i moments entre els qui, generació rere generació, s'han sentit i se senten cridats i moguts al seguiment del Mestre. «Nosaltres esperàvem que Ell seria el qui hauria alliberat Israel» (Lc 24,21).

Al silenci de la creu segueix la bona notícia de les dones, el seu crit quan expliquen que Jesús no és al sepul-

cre, i llavors aquells seguidors esporguats recuperen el coratge quan poden afirmar que l'han vist ressuscitat. Han tingut una experiència personal de trobament amb el Crist que canvia la seva vida, que dóna un nou impuls al grup. Només aquesta experiència intensa i personal pot explicar l'inexplicable: com, superant pors i dificultats, senten la necessitat irreprimible de fer saber a tothom que Jesús és viu!

Avui encetem el temps de Pasqua. Ens correspon a nosaltres de descobrir Jesús, el Crist, vivent entre nosaltres. Obrim-nos a l'esperança perquè el bé és, malgrat tot, més fort que el mal. Retrobem la pau enmig de tanta violència; redescobrim el sentit profund de la nostra vida i de la crida que ens fa el Senyor; lluitem sense defallir per les causes justes, petites o grans, fidels a la veritat que allibera; acollim sense passar comptes, tornant a perdonar una vegada i altra... Continuem estimant malgrat la soledat, recuperant el camí de la benaurança, el camí de la normalitat de la Pasqua. «Però ara aneu a dir als seus deixebles i a Pere: "Ell va davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir"» (Mc 16,7). Ell va davant nostre, seguim-ne el pas!

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

«¡Con alegría festiva!»

—«¡Sé que mi Redentor vive!», gritaba Job, en su dolor esperanzado.

—«¡El Rey del universo nos resucitará!» Era el grito de triunfo de cada uno de los siete hermanos Macabeos antes de morir mártires.

—«Muchos de los que duermen en el polvo despertarán: unos para la vida eterna, otros para ignominia perpetua», leemos en el profeta Daniel.

—«¿Por qué buscáis entre los muertos al que vive?», dijo el ángel a las mujeres en el sepulcro vacío en el que había sido enterrado Jesús.

Los que han sufrido injusticias, han padecido en el cuerpo o en el espíritu enfermedades o la muerte de familiares, entienden que hoy es un gran día. Celebramos, festejamos la **Resurrección de Jesús, promesa** para quie-

nes han **sufrido** con Cristo, que también **resucitarán** para la vida eterna.

San Pedro Damían decía de san Romualdo que su principal característica era «**su festiva alegría**». Y enseñaba:

1. Que si había tristeza en el corazón, **la alegría** —por amor— había de **manifestarse en el rostro**.
2. Apenas alguien llame a tu puerta, **desaparezca** de tu rostro la **tristeza**.
3. **Aclárese** —mejore— la **expresión de tu rostro**.
4. **Sal** a su **encuentro, sonriente, sereno y lleno de paz**.
5. Que la **boca, tu frente y los ojos brillen de alegría**.

¡Con alegría festiva!»

¡Qué gran lección para todos!

Lectures missa diària i santoral

6. □ Dilluns (litúrgia de les hores: pròpia) [Ac 2,14.22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Marcel·lí, màrtir; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i màrtir; sant Guillem, abat.

7. □ Dimarts [Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20,11-18]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prevere, fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC). Sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. □ Dimecres [Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.

9. □ Dijous [Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ Divendres [Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, màrtir.

11. □ Dissabte [Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i màrtir (1079); sant Isaac, monjo.

12. □ † Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ac 4,32-35 / Sl 117 / 1Jn 5,1-6 / Jn 20,19-31]. El Bon Pastor i la Mare del Diví Pastor. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damíà, bisbe; santa Vísia, verge i màrtir.

PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos

de los apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo:

«Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

«Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

«Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

✠ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

Amb Crist ressuscitem a una nova vida

L'anunci pasqual ressona avui en l'Església: Crist ha ressuscitat d'entre els morts i és el Senyor dels vius i dels morts. En la «nit més clara que el dia», la paraula omnipotent de Déu, que ha creat els cels i la terra i ha format l'home a la seva imatge i semblança, crida a una vida immortal l'home nou, Jesús de Natzaret, fill de Déu i fill de Maria. Pasqua vol dir que la vida no serà destruïda. Aquest anunci ha de ressonar arreu del món, a través de l'Església que ha nascut de la Pasqua del Crist i l'escampa amb la pròpia vida de comunió i de servei.

En la primera lectura, Pere anuncia amb decisió al poble el misteri de la resurrecció del Senyor: ell i els altres apòstols en són testimonis. L'evangeli d'avui ens narra l'estupor de Maria Magdalena, de Pere i de «l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant» davant el sepulcre buit. En el relat se subratlla l'itinerari de fe que van fer Maria i els dos deixebles, que no s'imposa com una evidència sinó que neix d'uns signes que cal desxifrar. Primer, Maria Magdalena va al sepulcre de bon matí, «quan encara era fosc». Sembla una dona embolcallada per les tenebres de la incredulitat davant el sepulcre buit. Veu Jesús, però el confon amb l'hortolà. Només el reconeix quan Jesús l'anomena pel seu nom (Jn 20,11-18). El relat de Joan tendeix a relativitzar el veure. No n'hi ha prou amb veure el Senyor per reconèixer-lo. És ell que ha de revelar-se.

Mentre Pere mira estupefacte el sepulcre buit, l'altre deixeble «a qui Jesús estimava» veu i creu immediatament. No té necessitat de Jesús per creure que ha ressuscitat. Ell constata que Jesús no està embolcallat en un sudari, sinó que és viu. El relat evangèlic acaba així: «Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts». El sepulcre buit era un signe que només es podia comprendre a través de la trobada amb el Ressuscitat. La resurrecció de Crist, vèrtex del misteri de la fe, és l'objecte de la fe apostòlica i de la celebració pasqual.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 4, a les 22.30 h. Presideix la Solemne Vetlla Pasqual a la Catedral.

Aquest diumenge 5, a les 12 h. Presideix la Missa de Resurrecció i imparteix la Benedicció Apostòlica a la Catedral.

Notícies

Trobada infantil a la Seu d'Ègara. El dissabte 7 de març al matí, més de 250 infants de les catequesis parroquials es reuniren al Cinema Catalunya de Terrassa, per a veure la pel·lícula *Malèfica*, en la sessió de cinema espiritual. Després anaren a les esglésies de Sant Pere on foren rebuts per Mn. Antoni Deulofeu, rector i prior. Hi hagué una actuació musical de Pau Tarruell i la visita les esglésies amb ocasió del 1.400 aniversari del Concili d'Ègara.

X Romiatge al Santuari de la Mare de Déu de la Salut

Delegació Episcopal de la Pastoral de la Salut

Dissabte 18 d'abril

- 11 h Arribada i acollida dels peregrins.
- 11.15 h Missa presidida per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar. Benedicció dels malalts amb el Santíssim.
- 12.20 h Processó per a venerar la imatge de la Mare de Déu de la Salut.
- 13 h Dinar compartit.
- 15 h Grup d'haveres Torrebastons de Cardedeu.

Inscripcions: el coordinador de cada arxiprestat.

Cal compartir el dinar amb el menjar que cadascú haurà portat.

6a Setmana de la Família. Del 27 de febrer al 8 de març tingué lloc la 6a Setmana de la Família, amb el lema: «L'amor, missió de la família». En total s'organitzaren 41 actes a diverses parròquies. La Setmana es cloqué el diumenge 8 a la tarda, amb una conferència de Mons. Josep Àngel Saiz a la Sala Capítular i la missa, presidida per ell mateix a la Catedral.

El Sr. Bisbe inaugura una exposició d'Antoni Vila Arrufat. El dimarts 10 de març, a les 19 h, Mons. Saiz Meneses inaugurà, a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, una exposició de gravats del pintor sabadellenc Antoni Vila Arrufat (1894-1989). S'es-

cau el centenari de la primera exposició del pintor a l'Acadèmia (1915). El ingressos derivats de la venda de les obres es destinaran íntegrament a la restauració de l'església de Sant Sebastià de Montmajor, on hi ha pintures murals de Vila Arrufat.

Nomenament

El Sr. Bisbe ha nomenat **Mn. Josep Monfort Mengod** nou administrador parroquial de Sant Esteve de Granollers, Santa Agnès de Malanyanes i Sant Julià de Palou substituint Mn. Lluís Pou Illa, que morí el 21 de febrer.

Agenda

Conferència. El Moviment Ecumènic de Sabadell organitza la conferència «Diàleg interconfessional, per què?». A càrrec del P. Joan Botam, caputxí, del Centre Ecumènic de Catalunya. Dia 10 d'abril, a les 18.30 h, a la sala d'actes del Museu d'Història de Sabadell (c/ Sant Antoni, 13).

Conferència. «Coses que sabem de les comunitats cristianes de l'època dels Pares de l'Església». A càrrec de Mn. Joan Torra. Lloc: Santuari de la Mare de Déu de Puiggraciós, diumenge 12 d'abril, a les 17 h.

Conferència. «Una Església en sortida». A càrrec de Joan Baltà Torredemer, membre del Consell Pastoral Diocesà. Dintre del cicle organitzat pel Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa. Dissabte 18 d'abril, a les 17.30 h, a la Sala Capítular de la Catedral.

Curset. «Fertilidad del matrimonio y fecundidad del amor conyugal». Organitza: Pontifici Institut Joan Pau II. Col·laboren: Delegació de la Família de Saragossa i de Terrassa. Del 17 al 19 d'abril. Lloc: Casa d'Exercicis Santos Àngeles (Venta del Olivar 209, Saragossa). Informació i reserves: José Ramón i Verónica, tel. 619 585 036, e-mail: jrslabel@gmail.com i vemanpa@gmail.com

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP À. SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

El Dios crucificado y resucitado

El domingo pasado escribí unas reflexiones inspiradas en Blas Pascal para introducirmos en la Semana Santa. Hoy deseo completarlas para ambientar la celebración de la Pascua, la mayor fiesta cristiana del año.

Recordemos que Pascal establece tres órdenes, de menor a mayor. El primero es el orden de las cosas naturales; el segundo orden es el de la inteligencia; el tercero y superior es el orden de la caridad, del amor, de la bondad. En sus *Pensamientos* se refiere a los tres grandes signos de la credibilidad de la fe cristiana: los milagros, las profecías, la santidad.

Pero para él, más que los milagros y las profecías, la gran prueba de la verdad cristiana es el amor

de Cristo. La Pascua de Cristo, el Dios crucificado y resucitado, es la clave de interpretación de toda la fe cristiana. La santidad de Cristo, que es la de Dios, lo supera todo, explica el sentido de todo. Cristo en su Pascua es el signo supremo de la fe.

En uno de sus pensamientos, para llevar al no creyente a la fe, Pascal pone en los labios de Cristo estas palabras interpeladoras: «He pensado en ti en mi agonía; he vertido por ti algunas gotas de mi sangre» (n. 553). Este es el signo supremo. Jesucristo se sitúa en el orden de la santidad, el orden de la caridad. Y este orden Cristo lo cumple enteramente. La gran prueba del

cristianismo es el Amor crucificado por nuestra salvación, y resucitado por el Padre y por el poder del Espíritu Santo.

Indicando el pecado original como la clave de interpretación de la condición humana, el cristianismo responde a este misterio con otro misterio. Por haber querido constituirse en el centro del mundo, el hombre rompió la armonía con Dios, con la creación, consigo mismo. Cayó en un vacío casi infinito. Al misterio del pecado original, capaz de explicar nuestra miseria, responde el misterio de nuestra redención que pone remedio al pecado. El cristianismo ofrece sentido y ofrece remedio.

Pascal explica como en Jesucristo la condición humana encuentra un sentido a sus heridas y contradicciones. Grandeza y miseria humanas son asumidas y redimidas por el Hijo de Dios hecho hombre. Con su cruz nos redime del pecado; fue su abajamiento hasta tomar la condición de esclavo y una muerte de cruz. Pero su resurrección es gracia y elevación para él como «primogénito entre muchos hermanos».

«Sólo el amor es digno de fe», puso como título de uno de sus libros el gran teólogo Urs von Balthasar. Una sentencia que Pascal subrayaría con gusto. Por eso, ante la Pascua, el Cristo crucificado nos interpela y nos cuestiona sobre si ponemos o no ponemos en él nuestra confianza.

Nos rodea un mundo difícil, en el que están presentes el mal y el pecado, en el que podemos perder la esperanza y caer en el cinismo práctico. Pero la Iglesia, en esta noche de Pascua, en la Vigilia Pascual, ha reafirmado su esperanza, al decir en el pregón pascual estas palabras: «¡Oh feliz culpa que nos ha merecido un tan grande Redentor!». Deseo a todos una santa, gozosa y esperanzada Pascua de resurrección.